

Zprávy z farnosti

02/2011

Každý měsíc má něco specifického. Například únor, do kterého vstupujeme, je nejkratším ze všech měsíců. To ale určitě není to nejdůležitější. Všimněme si ale některých dní. Druhého února je svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově říkáme Hromniček. Světí se svíce, které nám připomínají Světlo světa - Ježíše Krista. On sám nám říká, že i my máme být světlem světa. Tím jak světla nyní víc a více přibývá, si to můžeme stále obnovovat. Další datum je 11. února - Panny Marie Lurdské. Je to světový den nemocných. V podstatě je to svátek většiny z nás. Samozřejmě, že ti, kteří jsou více nemocní, se tím spíše mohou s důvěrou svěřovat do zvláštní přimluvy Panny Marie. Jinak se blíží jaro, a na to se jistě všichni těšíme. A tak i když je ještě zima, jsme plni očekávání. Hezké prožití závěru zimy a k tomu hodně Božího požehnání přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2011

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

ÚNOR

1. Aby se manželství a rodina těšily všeobecné vážnosti a aby byl uznáván jejich nezastupitelný přínos celé společnosti.
2. Aby křesťanská společenství v oblastech zvláště postižených nemocemi přinášela trpícím lidem svědectví o Kristově přítomnosti.
3. Aby se v nás všech prohlubovalo poznání, že křtem jsme byli zachráněni od hříchu a získali důstojnost Božích dětí.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Jan Pavel II. bude blahorečen 1. května 2011

Tiskové středisko Svatého stolce dnes (14. 1. 2011) zveřejnilo zprávu o blahorečení služebníka Božího Jana Pavla II. (Karola Wojtyły) dne 1. 5. 2011 ve Vatikánu. Mši svaté bude předsedat Benedikt XVI.

Svatý otec Benedikt XVI. dnes přijal na soukromé audienci kardinála Angela Amata S. D. B., prefekta Kongregace pro blahorečení a svatořečení, během které papež pověřil kongregaci k vyhlášení dekretů, týkajících se uznání zázraků, mezi nimi i služebníka Božího Jana Pavla II. Mše svatá k blahorečení, které bude předsedat papež Benedikt XVI., se bude konat 1. května 2011 o II. neděli velikonoční (neděle Božího milosrdenství) ve Vatikánu.

Tiskové středisko Svatého stolce, 14. 1. 2011

Zahájení roku svaté Anežky České

Letos si připomeneme 800. let od narození sv. Anežky České. Oficiální zahájení proběhne 2. března 2011 při mši svaté od 18:00 v kostele sv. Františka z Assisi u Karlova mostu.

Oslavy vyvrcholí výstavou o sv. Anežce, která bude v Anežském klášteře otevřena v pátek 25. listopadu letošního roku.

„Anežka Přemyslovna se narodila patrně roku 1211 jako dcera českého krále Přemysla Otakara I. a jeho druhé manželky Konstancie z rodu uherských Arpádovců. Ve třech letech byla dána na vychování k cisterciacím ve slezské Třebnici, která patřila její tetě, vévodkyni Hedvice, později svatořečené. V šesti letech pak byla přemístěna do severočeských Doksan k premonstrátkám, aby zde strávila další dvě léta. Jako osmiletá se stala předmětem sňatkové politiky svého otce, který ji zasnoubil s desetiletým synem císaře Fridricha II. Jindřichem. Proto byla odeslána do Vídně na dvůr rakouského vévody Leopolda VI., aby se zde náležitě připravila na budoucí manželství. Nicméně, když bylo Anežce 14 let, ze sňatku sešlo, protože lstivý Leopold provdal za Jindřicha svou vlastní dceru Markétu. Ponížená Anežka se vrátila domů na Pražský hrad. Brzy poté však začali usilovat o její ruku další uchazeči, nejdříve anglický král Jindřich III. a posléze i sám císař Fridrich II.

Nakonec vše dopadlo jinak: po smrti otce (†1230) se rodičovské poslušnosti zproštěná Anežka rozhodla následovat největší duchovní výzvu své doby – nový ideál sv. Františka. S pomocí svého královského bratra Václava I. proto (po vzoru své sestřenice sv. Alžběty Durynské) zakládá na Starém Městě pražském u kostela sv. Haštala špitál a záhy v jeho blízkosti i dvojklášter damiater (klarisek) a minoritů. O Letnicích 1234 pak vstupuje sama ve věku 23 let za velké slávy do tohoto kláštera a je jmenována jeho abatyší. Václav I., a později i jeho syn Přemysl Otakar II., zde na pražském Františku vybudovali jeden z nejkrásnějších českých klášterů, první gotické dílo svého druhu.

Vstup královské dcery do přísného kláštera se stal celoevropskou událostí. Všimla si ho i sv. Klára v Assisi, která pak ve svých listech postupně uváděla Anežku do správného chápání františkánské chudoby. V důsledku tohoto poučování se Anežka posléze vzdala vedení špitálu, na který převedla veškerý majetek, a péči o něj svěřila špitálnímu bratrstvu povýšenému na samostatný řád křížovníků s červenou hvězdou. Anežka pak od papeže Řehoře IX. získala právo naprosté chudoby (1238), tj. zcela ojedinělou výsadu, že její klášter nikdo nesmí nutit k přijetí nějakého majetku. Jako klauzurní sestra sice nesměla opouštět klášter, přesto si ale uchovávala čilé kontakty s královskou rodinou a s papežskou kurií. Jako už staříčká představená zemřela (2. 3. 1282) uprostřed velkého hladomoru za braniborské okupace Čech na následky tvrdých celoživotních postů a celkové deprese z neutěšeného stavu království po pádu Přemysla Otakara II. Patrně už za svého života byla v klášteře považována za světici, po její smrti se pak rozvinul lidový kult, který je dosvědčen řadou zázraků.

První žádost o její kanonizaci poslala královna Eliška v roce 1328 papeži Janu XXII. Papež však byl právě tehdy v závažném konfliktu s řádem minoritů, takže Eliščina žádost nebyla vyslyšena. Ani další pokusy nedopadly lépe – k papeži Benediktu XII. (1334-1342) či k papeži Inocenci XI. (1676-1689). Teprve Pius IX. v roce 1874 potvrdil Anežčin starobylý kult s právem veřejné úcty jako blahoslavené. Kýženého cíle ale dosáhl až pražský arcibiskup kardinál Tomášek, za něhož byla Anežka konečně svatořečena Janem Pavlem II. v Římě dne 12. 11. 1989. Anežka tak významně ovlivnila 'sametovou' podobu právě probíhající listopadové revoluce. Jako dcera královská, která se zřekla svého majetku a založila pro chudé a nemocné největší tuzemský špitál své doby, je trvalým příkladem křesťanské lásky.“

ČBK, PhDr. Petr Kubín, Ph.D.

Jezuité a věda

dokončení z minulého čísla

Princip autority

Další stránkou tohoto legalistického přístupu u vědců je jejich touha pochopit pramen autority v církvi. Otázka: „Kdo jsi, že mi říkáš...“ může znít jako výkřik vzpurného adolescenta, ale zazní-li z úst vědce, může být klidně věcnou otázkou, na niž opravdu chce znát odpověď.

Vědci jsou na svém poli experty. Jako setník z evangelia chápou, co znamená autorita, protože na jejich poli ji sami vykonávají. Proto, ač v mnoha kontextech se

bude jezuita zdráhat podat výčet všech svých let studia a škol, které absolvoval, aby to nevypadalo, že se chce vytahovat, nebo aby si posluchače neodcizil, či aby je nezastrašil, tak před publikem složeným z vědců je právě toto informace, kterou chtějí slyšet. Připomeňme si ještě jednou, že tady máme co činit s lidmi, kteří jsou velmi sebevědomí, a že takoví lidé potřebují znát důvody, proč by měli část své sebedůvěry vložit v někoho jiného.

V této souvislosti jsou církevní dějiny překvapivě mocným nástrojem. „Apostolská poslušnost“ – pojem, o němž se dnes často nemluví – je ve skutečnosti v očích vědců nesmírně důležitý. Určitě znáte plakátek se jmény všech papežů počínaje svatým Petrem. Ukážete-li ho vědci, uděláte na něj veliký dojem. Vědět, že existuje nepřerušená a poměrně dobře podložená poslušnost od Ježíše a jeho apoštolů přes církevní Otce až do dnešních dnů, je v jeho očích zdrojem obrovské autority, která přesvědčuje i povzbuzuje. A navíc je to věc, kterou kupodivu málokterý vědec zná.

Kromě toho vědět, že církev přestála nejčernější stránky svých dějin, od ariánské hereze až po renesanční zkaženost, pochopit, jak to dokázala, čestně zhodnotit její vady i úspěchy během dějin, to vše umisťuje dnešek do kontextu, v němž se církevní učení dá lépe pochopit a ocenit. V této souvislosti se všechny její přehmaty zdají méně hrozivé. Působení Ducha svatého je nejzřejmější tam, kde ho bylo nejvíce zapotřebí.

Tyto nitky práva a autority se nejdramatičtěji setkávají ve svátostném životě církve. Pokud vědec vstoupí do církve, tak to bude kvůli svátostem. Svátosti jsou konkrétní „věci“, službou, funkcí, kterou může plnit jedině církev. Svátosti odvozuji svou moc od církve a církev od svého historického spojení s Kristem; proto je otázka autority otázkou ústřední. A svátosti se definují skrze rity a požadavky, stanovené jako právní předpisy; proto je nebezpečí legalismu nejvíce vidět v přístupu ke svátostem.

Nicméně svátosti mají ještě jednu důležitou stránku – jsou to úkony společenství církve a jejich účelem je uvádět jednotlivce do svazku s tímto společenstvím. A tu se dostáváme k dalšímu důležitému problému, s nímž se potýkají vědci, kteří mají o náboženství zájem. Od dětství byli označováni hanlivými slovy jako „knihomol“ či „brejlovec“ a byli vystaveni nepřátelství, protože se lišili od ostatních. Např. se lépe učili, ale příliš nevynikali ve sportu. Mezi světy vědců a laiků je opravdový nedostatek vzájemné úcty, který vzniká během školních let. Studenti filosofických fakult se vědcům posmívají a nazývají je „geeks“; a stejně tak vědci nemají nic než posměch pro lidi, o nichž se domnívají, že během svých studií nedělají nic jiného než chodí na večírky.

Dlouhá léta studia a práce znamenají, že mnozí vědci odkládají – nebo dokonce opouštějí – úmysl přijmout tradiční životní styl, oženit se a mít rodinu.

A tak, jako dospělí, vědci většinou usoudí, že svět jako takový se o ně jako o lidi nezajímá, že jim nemůže ani trochu rozumět a že s nimi nechce mít nic společného než jenom to, co mu mohou poskytnout a co mohou spravit – totiž ty jejich různé „high-tech“ hračky.

Vědec a společenské problémy

Zatímco pro nás jezuitu je poměrně snadné vědce oslovit po intelektuální stránce, mnohem obtížnější je vypořádat se se zmiňovanými společenskými problémy.

Odrážejí rozpory v naší společnosti jako celku a těžko na ně najít lék. Celoživotní návyky se nedají vyléčit jenom promluvou z kazatelny.

Ve skutečnosti však vědci mohou v církevním společenství sehrávat velmi důležitou roli. Je založena na uznání, že v dnešním světě se technika stává otázkou sociální spravedlnosti. Šíření vědecké a technické gramotnosti mezi lidmi, zvláště pak mezi chudými, je nezbytným, ale často zanedbávaným prvkem boje za sociální spravedlnost.

V první řadě platí, že zvědavost je základním lidským rysem. Popírat ji znamená popírat podstatnou část lidství každého jedince; podporovat ji znamená podporovat člověka jako osobu. Možnost zúčastnit se vědecké činnosti, byť na amatérské úrovni, potvrzuje totožnost člověka, který dokáže porozumět vědě. Člověk, který zkoumá hvězdy nebo programuje počítač, je někým, kdo ví, že je právě tak chytrý, právě tak plně člověk jako kdokoli jiný na světě. To je nesmírně důležité v situacích, kdy se ke společenským problémům přidružuje beznaděj, pocit méněcennosti a bezmocnosti, zvláště u těch lidí, kteří se technikou cítí ohroženi či zastrašeni.

Věda, zdroj síly a sebedůvěry

Schopnost pochopit svět ve vědeckém smyslu je navíc pro člověka zdrojem síly.

Vytváří způsob myšlení, které ve světě hledá příčiny a důsledky; způsob myšlení, který chudým často chybí. Dává jim schopnost pochopit rozdíl mezi silami, které mohou ovlivnit, a silami, které jsou mimo jejich bezprostřední vliv. A ukazuje, jak se „neskutecně obrovské“ problémy dají rozdělit na úkoly menší a řešitelné.

Nakonec, když se člověk umí vypořádat s technikou, tak získává sebedůvěru, aby se vypořádal s problémy ve svém osobním životě, spíše než aby se nechal podmanit silami, o nichž ani nemůže doufat, že by jim kdy porozuměl. Technické znalosti a dovednosti dávají chudým sebedůvěru, aby kladli otázky „expertům“, kteří mohou mít své vlastní cíle pro jejich zemi a životní prostředí; schopnost inteligentně je vyzvat k diskusi – a poznat, kdy mají experti skutečně pravdu a proč. Vědecky vzdělaný člověk dovede spolupracovat na řízení větších společenských struktur a účastnit se na něm, spíše než aby jim vystaven na milost a nemilost.

Zde vidíme potřebu, která se v našich komunitách nenaplnuje. Kdo má lepší kvalifikaci pomáhat vědecko-technicky málo zdatným než ten, kdo má vědecko-technické vzdělání? Tito lidé mají ideální základ, aby mohli vzdělávat druhé, od ohrožené mládeže až po důchodce, které může věda a technika odstrašovat. Činnosti, které by mohli vědci provádět ve farnostech, mohou sahat od večerů amatérské astronomie někde před kostelem až po bezplatné kurzy počítačové gramotnosti. A tak se stane, že farní společenství uzná vědce za své cenné a oceňované členy.

Jaká je v tom role jezuitů?

Především vědecko-technicky vzdělaný jezuita je člověk, který může vstoupit na pole vědy jako rovnocenný partner, které chápe a uznává jeho způsob jednání. Vědci uznávají hodnotu řešení „vzorových příkladů“ a cení si konkrétních „dat“, se kterými mohou pracovat. Proto podstatný způsob, jak mohou jezuité-vědci vydávat svědectví víry, je jednoduše podávat příklad, jak u nich konkrétně jako u vědců a věřících „funguje“ náboženství... Tedy nikoli: „Takto musíte žít,“ ale spíše „Takto žiji já – vidíš, jak jednotlivé součástky do sebe zapadají?“

Zadruhé, dobře známá hloubka jezuitského teologického a filosofického vzdělání činí všechny jezuitu nesmírně důvěryhodnými v očích lidí, kteří si cení akademické náročnosti. Potřebujeme prozkoumat nové cesty, jak vědcům prezentovat filozofii a teologii. Seriál „Vesmír a stvoření“ podporovaný Loyola College of Maryland v USA je dobrým příkladem toho, co se v této věci dá podniknout. Nadále potřebujeme populární pojednání, knížky nebo jiné formy vzdělávání dospělých, abychom tradici logického jezuitského učení znovu zpřístupnili.

Ale snad nejdůležitější je, že můžeme říkat našim spolubratřím jezuitům, jak je tato práce potřebná a jaké se k ní nabízejí příležitosti ve společenství našich kolegů vědců. Nestací, aby vědec-jezuita jen sdělil ostatním vědcům, že existuje, jaké má vzdělání a že je ochoten být styčným bodem mezi vědci a církví. V nejlepším případě se takováto informace dostane do povědomí bezvýznamného zlomku z mnohem většího počtu těch, jejichž jediným pojátkem s církví je jejich vlastní farnost. A většina kněží nemá vědecko-technické vzdělání, kterého by mohli využít jako styčného bodu s těmito farníky. Musíme proto přinejmenším šířit povědomí mezi našimi „oltárními spolubratry“, že vědci mezi námi mají jak jedinečné a výtečné dary, které se jen třesou na to, aby jich církev využila, tak i zvláštní potřeby, se kterými se však třeba nedá tak snadno vypořádat.

Úprava a mezititulky P. O., Překlad Pavel Gábor SJ

Tato přednáška zazněla na konferenci euroskupiny EJS (European Jesuits in Science – Jezuité a věda), 10.-13. září 2003 v Římě. Vyslo v Jezuité 1/2004, příloha, pp. 1-5

Netolerance a diskriminace vůči křesťanům v Evropě

Na veřejném zasedání na téma „Náboženská svoboda“, které bylo začátkem prosince zahájeno ve Vídni, byla poprvé zveřejněna organizací „Observatory on Intolerance and Discrimination against Christians in Europe“ pětiletá analytická zpráva.

Zpráva obsahuje detailní popis tohoto relativně mladého evropského fenoménu, rovněž překvapující citáty evropských osobností a dále mezinárodní dokumenty na téma lidská práva. Ve zprávě nalezneme další příklady různých druhů netolerance a diskriminace.

Ředitelka archivu dokumentů (Observatory), dr. Gudrun Kuglerová říká: „Netolerance a diskriminace křesťanů znamená, že se odnímá křesťanům právo na svobodné vyjádření názorů a právo na svobodu svědomí. Náboženská svoboda je obzvláště ohrožena ve své veřejné a institucionální dimenzi. Dostáváme také mnoho hlášení o odstraňování křesťanských symbolů, o zesměšňování křesťanů a zkreslování jejich názorů v médiích nebo o zobrazování křesťanů podle obvyklých předpokladů; dále o společenském znevýhodňování křesťanů ve formě mobbingu nebo o opomíjení křesťanů při povyšování na pracovišti. Pracujeme na tom, abychom si tento vzrůstající problém v Evropě v prvé řadě všichni uvědomovali, což by už samo o sobě mohlo vést k jeho zmírnění. Naším cílem jsou stejná práva pro všechny, včetně křesťanů.“

Mario Mauro, poslanec Evropského parlamentu a zástupce Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, píše na téma náboženská svoboda: „Uvedené pří-

klady ukazují ..., že k diskriminaci křesťanů nedochází jenom v zemích, kde křesťané tvoří menšinu, ale že případy netolerance a diskriminace existují jak západně tak také východně od Vídně, a to přitom neuvažujeme o násilném pronásledování, kterému jsou vystaveni křesťanské farnosti mimo státy, které se sdružují v Organizaci pro bezpečnost a spolupráci ve Evropě... Existuje více druhů diskriminace...: úmyslná, pokud znevýhodňování vychází ze skutečného odporu vůči křesťanům, nebo neúmyslná, v tom případě, kdy zdánlivě neutrální vláda vydá předpisy, které se pak ukáží jako znevýhodňující pro křesťany.“ Mauro zakončil svoje zamyšlení k tématu náboženská svoboda výzvou, aby si lidé uvědomovali význam náboženské svobody a aby zajistili právo na svobodu svědomí a z toho vyplývající odmítání z důvodů svědomí. Je též mimoto nutné umožnit křesťanům plně se podílet na veřejném životě tím, že budou změněny odpovídající zákony, které podporují netoleranci vůči křesťanům.

Archiv dokumentů (Observatory) má k dispozici webovou stránku, na níž jsou systematicky uváděny příklady, kde jsou křesťané nebo křesťanská společenství v Evropě vylučováni z veřejného života nebo znevýhodňováni. Na stránce jsou zdokumentovány případy, o nichž se zmiňovala média nebo dotčené osoby. Tyto případy jsou dány na vědomí též mezinárodním státním organizacím, jako Evropské agentuře pro lidská práva (EU Fundamental Rights Agency) a Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) a rovněž politikům a nevládním organizacím (NGOs). Stránka je určená samozřejmě také žurnalistům a jednotlivým zájemcům jako důležitý zdroj informací o této problematice. Stránka disponuje též vyhledávací funkcí v rámci této webové stránky.

Pětiletá zpráva je sepsána v angličtině a je možno jí též dostat jako brožuru.

Res Claritatis

Výroční zpráva Církve římskokatolické za rok 2009

Církev římskokatolická má oprávnění k výkonu zvláštních práv uvedených v § 7 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb. o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (dále jen zákon o církvích a náboženských společnostech). Všechna zvláštní práva v roce 2009 vykonávala a ohledně níže uvedených zvláštních právech ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 3/2002 Sb. zveřejňuje následující:

1. CÍRKEV JE OPRAVNĚNA VYUČOVAT NÁBOŽENSTVÍ NA VEŘEJNÝCH ŠKOLÁCH.

Výuka náboženství na veřejných školách byla uskutečňována jako nepovinný předmět. Tento předmět navštěvovalo celkem 40 372 žáků a studentů.

2. CÍRKEV JE OPRAVNĚNA POVĚŘIT OSOBY VYKONÁVAJÍCÍ DUCHOVENSKOU ČINNOST K VÝKONU DUCHOVENSKÉ SLUŽBY V OZBROJENÝCH SILÁCH ČESKÉ REPUBLIKY, V MÍSTECH, KDE SE VYKONÁVÁ VAZBA, TREST ODNĚTÍ SVOBODY, OCHRANNÉ LÉČENÍ A OCHRANNÁ VÝCHOVA.

Výkon duchovenské služby v ozbrojených silách České republiky (ČR) je upraven dohodami mezi Ministerstvem vnitra ČR, Ministerstvem obrany ČR a církvemi. V armádě působilo k 31. 12. 2009 celkem 13 vojenských kaplanů, z toho 10 kněží a 3 trvalí jáhni. Pro spolupráci s Policíí ČR byl vyčleněn 1 duchovní. V roce 2009 byla římskokatolická církev přítomna v duchovní službě téměř ve

všech 35 věznicích. Devět osob je v zaměstnaneckém poměru jako vězeňští kaplani (2 na plný úvazek, ostatní na částečný). Dalšíh 90 dobrovolníků dochází do věznic jako duchovní nebo jejich pastorační pomocníci. Řeholní sestry jako dobrovolnice jsou přítomny nejen v ženské věznici pro prvotrestankyně v Praze-Řepích, ale i ve Vinařicích, v Opavě, Kuřimi, v Brně, Olomouci a Praze-Pankráci. Ve věznici Plzeň-Bory působí členové komunity Koinonia sv. Jana Křtitele. Ve věznici Rýnovice probíhá jako pilotní projekt práce s rodinami odsouzených (např. výchova k partnerství a rodičovství). Ve věznici ve Vinařicích u Kladna pastoračně působí studenti KTF UK a bohoslovci z Arcibiskupského semináře v Praze. V několika věznicích se daří uskutečňovat tzv. duchovní obnovy (jednodenní rekolekce), které jsou u vězňů velmi oblíbené (Rýnovice, Valdice, Pankrác). Vede je trvalý jáhen Mgr. Ing. J. Maxa Ph.D., s týmem spolupracovníků.

3. CÍRKEV JE OPRAVNĚNA KONAT OBŘADY, PŘI NICHŽ JSOU UZAVÍRÁNY CÍRKEVNÍ SŇATKY PODLE ZVLÁŠTNÍHO PRÁVNÍHO PŘEDPISU.

Dle zákona o rodině č. 94/1963 Sb. v platném znění je možno uzavřít manželství církevním obřadem. V roce 2009 bylo uzavřeno celkem 5 490 církevních sňatků dle obřadu Církve římskokatolické. V tomto počtu jsou zahrnuty jak sňatky znamenající vznik manželství, tak církevní sňatky osob již v manželství žijících - tzv. církevně zplátněná manželství.

4. CÍRKEV MÁ PRÁVO BÝT FINANCOVÁNA PODLE ZVLÁŠTNÍHO PRÁVNÍHO PŘEDPISU O FINANČNÍM ZABEZPEČENÍ CÍRKVÍ A NÁBOŽENSKÝCH SPOLEČNOSTÍ.

Ve smyslu zákona č. 218/1949 Sb. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem čerpala Církve římskokatolická ze státního rozpočtu prostřednictvím odboru církví v roce 2009 tyto finanční prostředky (v Kč):

• platy duchovních včetně pojistného	824 711 000 Kč
• na věcné náklady CNS, platy administrativy včetně pojistného	58 403 000 Kč
• prostředky na údržbu církevního majetku	18 040 000 Kč
• kulturní aktivity/ grantové projekty	1 644 000 Kč
• celkem	902 798 000 Kč

5. CÍRKEVE JSOU OPRAVNĚNY ZŘIZOVAT CÍRKEVNÍ ŠKOLY PODLE CÍRKEVNÍHO ZÁKONA Č. 3/2002 SB. A PODLE ŠKOLSKÉHO ZÁKONA Č. 561/2004 SB., KTERÝ INOVOVAL DOSAVIDNÍ ŠKOLSKÉ ZÁKONY, PŘEDEVŠÍM Č. 29/1984 SB.

Katolická církev zřizovala k 31. 12. 2009 celkem 80 školských právnických osob, 5 spol. s.r.o., 6 občanských sdružení, 1 občanské sdružení, které nemá pedagogickou činnost, 2 o.p.s. Celkem 94 právnických osob škol a školských zařízení. Toto číslo zahrnuje:

- celkem 16 církevních mateřských škol. Z toho bylo 10 mateřských škol jako samostatných ŠPO a 6 mateřských škol, které jsou součástí ZŠ nebo střední školy.
- celkem 24 základních škol. Z toho bylo 16 základních škol jako samostatných ŠPO, 1 základní škola s.r.o. a 5 základních škol, které jsou součástí MŠ, gymnázia nebo střední školy. Dvě školy jsou základní umělecké.
- celkem 19 gymnázií. Z toho bylo 14 gymnázií jako samostatných ŠPO, 1 gymnázium s.r.o. a 4 gymnázia, která jsou součástí MŠ, ZŠ nebo SŠ.

- celkem 13 středních odborných škol. Z toho bylo 11 středních odborných škol jako samostatných ŠPO, 1 střední odborná škola s.r.o. a 2 střední odborné školy, které jsou součástí MŠ nebo gymnázia.
- celkem 5 vyšších odborných škol a jedna církevní konzervatoř: církevní konzervatoř poskytuje možnost dalšího vyššího odborného vzdělávání.
- celkem 25 školských zařízení. Z toho bylo 14 školských zařízení jako samostatná ŠPO a 1 školské zařízení jako součást MŠ. Mezi nimi byla 2 školská zařízení s.r.o., 7 o.s., 1 o.p.s. Patřil mezi ně 1 teologický konvikt, 1 pedagogicko-psychologická poradna, 5 domovů mládeže, 2 dětské domovy, 2 centra volného času s ubytováním, 1 středisko pro volný čas dětí a mládeže, 9 salesiánských středisek mládeže a čtyři salesiánské kluby mládeže.

v Praze dne 27. 12. 2010, Mons. Dominik Duka OP, v.r., předseda ČBK

Okénko do knihovny

autor: P. Tomáš Halík
název: Divadlo pro anděly
z obsahu:

Vyznávám, že pro mne osobně – a především poté, co se mi mnohé mé vlastní představy o Bohu postupně zhroutily – nezbývá jiné okno, jímž mohu „hledět na Boha“, než je Ukřížovaný. Nemohu si pomoci, vše ostatní mi připadá jako (byť často velmi ušlechtilé a krásné) plody lidského idealismu a fantazie. Celá přebohatá náboženská kultura lidstva je zajímavá, vzrušující, podnětná. Ale pro můj osobní vztah k Bohu, pro mou „spásu“, mi velikonoční příběh stačí.

Mohu s velkým zájmem a úctou procházet přebohatou galerií světových náboženství a také to hojně činím – obrazy, které tu vidím, mne mohou inspirovat (lidský idealismus jistě v sobě nese jiskry Ducha), ale nedovedu si představit, že by pro mne měly opravdu uzdravující a spásnou moc. Pro mne jsou Kristův kříž na stěně a eucharistie, zde trvale vystavená na oltáři v rohové kapli jediné místnosti poustevny, v níž píšu, a ikona nad lůžkem trojjediným oknem do smysly nepostizitelného Tajemství. Zejména je mi drahá eucharistie, bílý plátek svatého chleba velikonoční večeře, připomínající měsíc v úplňku. Kdesi jsem četl, že právě měsíc svým ubýváním až k zániku v temnotě a znovu zvrážením, měsíc odrážející světlo Slunce připomínal poustevníkům na poušti Krista, z jehož tváře září světlo Otcovy slávy (Slunce samo je na poušti spíše zabijákem). Byť by byly celé roje létavic na temném nebi, já vždycky hledám proměňující se tvář stříbrné planety.

Pohled na kříž mi říká: toto je vrchol, avšak není to konec. Dnešní vyobrazení křížové cesty přidávají zpravidla k tradičním čtrnácti zastavením ještě patnácté – scénu vzkříšení. Mně je bližší ono staré, tradiční podání. Zdá se mi, že chce říci: ano, je tu ještě další obraz, to nejdůležitější zastavení, tajenka celého příběhu. Ale právě to nemůže být namalováno na dřevo či vytesáno na kamenné desky (a je důležité, že evangelia se na rozdíl od apokryfů varují „zobrazovat“, líčit samo vzkříšení) – to musíš nechat napsat na „desku svého srdce“, to musíš ty sám „zpřítomnit“ svým životem, svým svědectvím.

z časopisu Řád vybrala M. J.

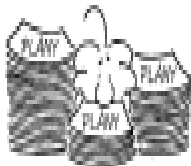

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).
Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze zasedání Farní rady

V minulých měsících se farní rada nesešla.

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli **13. února 2011** v 18:45 (po večerní mši svaté).

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jiří Málek	místopředseda
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Otto Chmelík	člen
Antonín Musil	člen
Jaroslava Škodová	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2011		6. února	6. března	3. dubna
1. května	5. června	3. července	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:08	17:08	19:08	21:08
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2010	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	19 304 Kč	2 036 Kč	12 873 Kč	Na pomoc Haiti
			2 150 Kč	Na katolické školy
Únor	7 038 Kč	1 447 Kč	2 636 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	7 234 Kč	1 773 Kč	2 950 Kč	Na pojištění
Duben	9 358 Kč	1 914 Kč	594 Kč	Na Svatou zemi
Květen	6 290 Kč	2 642 Kč	0 Kč	
Červen	7 277 Kč	1 658 Kč	2 200 Kč	Na bohoslovce
Červenec	5 192 Kč	1 013 Kč	0 Kč	
Srpen	7 373 Kč	2 138 Kč	0 Kč	
Září	7 555 Kč	1 249 Kč	1 608 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	7 818 Kč	1 494 Kč	2 126 Kč	Na misie
Listopad	6 995 Kč	1 251 Kč	2 355 Kč	Na pojištění
Prosinec	8 462 Kč	1 770 Kč	1 887 Kč	Svatoštěpánská sbírka
Součet	99 896 Kč	20 385 Kč	31 379 Kč	

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Austrálie křížem krážem** - diashow Leoše Šimánka, 15. února 2011 v Děčíně, sál Střelnice, začátek v 19:00. Nenechtejte si ujít nádherný zážitek!
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Biblický koutek**47. část**

Marie Magdalská. Evangelista Marek ji představuje jako ženu, ze které Ježíš vyhnal sedm démonů, ale tradice ji spojuje s hříšnicí, která umývala Ježíšovy nohy vlastními slzami a potom je sušila svými vlasy.

Vzali mého Pána. Jako námitka proti zvěsti o Ježíšově vzkříšení se hojně rozšířila zpráva, že učedníci odnesli pryč jeho tělo. I z toho důvodu evangelia popisují podrobně události kolem objevení prázdného hrobu.

Myslela, že... Vzkříšený Kristus sice nesl znamení svého utrpení a smrti (takzvaná „stigmata“), ale měl „proměněný“ vzhled, který zastíral jeho dřívější podobu. Až když Marie slyšela z jeho úst své jméno, otevřely se jí oči a spatřila tajemství vzkříšení.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Otázky k sebepoznání

Ve dnech životního zastavení mohou být následující otázky východiskem pro sebepoznání, mohou zkyprít pole našeho života. Odpovídejme si na ně pravdivě a střídavě, nebojme se připustit, že někdy odpovéd' neznáme.

Důležité při hledání nápravy je omezit se na některé body, aby přeháněním nebyla pokažena serióznost našeho úsilí. Dobře nám pomůže rozmluva s tím, kdo nás doprovází na naší duchovní cestě.

01. Co je v přítomné době mým nejdůležitějším problémem?
02. Co bylo pro mne v uplynulém roce tou nejdůležitější zkušeností?
03. Co bude za deset let, jestliže se nezměním? Kde by měla změna nejspíš začít?
04. Z čeho teď nejvíce žiji? Co mi dává nejsilnější životní impulzy?
05. Který životní cit mě nejvíce určuje? (Jsem depresivní, vesele naladěný, rezignovaný, žiji v důvěře...)
06. Co mi nejvíce brání v tom, být sebou samým? Je to překážka ve mně nebo se domnívám, že je to vnější vliv?)
07. Které možnosti ve mně zůstávaly dosud nevyužity?
08. V čem spočívá má hlavní síla, mé charisma, má obzvláštní schopnost? V čem spočívá má hlavní slabost, mé ohrožení, můj stín?
09. Co mi nejčastěji dělá radost?
10. Oč se nejvíc starám a proč?

pokračování příště

přetištěno na pokračování ze stránek kostela Nejsvětějšího Salvátora, Praha

Termíny měsíčních setkání chlapů ze severu

Datum	Místo	Zajištění místa	Zajištění progr.	Příprava
17. 02. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 10
17. 03. 2011	Krupka	František		Římanům 11
14. 04. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 12
19. 05. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 13
16. 06. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 14
15. 09. 2011	Trmice	Petr Novotný		Římanům 15
20. 10. 2011	Teplice	Milan Pekárek		Římanům 16
17. 11. 2011	Bohušovice	Kosatka		Římanům 16
15. 12. 2011	Krupka	František		Vánoční besídka

Světové dny mládeže Madrid

Ohlédnutí za přípravným setkáním na SDM 2011 u Madridu

Ve dnech 12.-15. 1. 2011 se v San Lorenzo de El Escorial sešlo přes 230 zástupců 84 zemí a 57 církevních hnutí, komunit a organizací na pracovním setkání k přípravě Světových dnů mládeže (SDM) v Madridu, které se uskutečnilo od 16. do 21. 8. 2011. Českou biskupskou konferenci zastupovali P. Vít Zatloukal a Anna Brabcová ze Sekce pro mládež ČBK.

Pracovní setkání k přípravě Světových dnů mládeže v Madridu (12.-15. ledna 2011) zorganizovala ve spolupráci se španělskou stranou Papežská rada pro laiky (PRL), která ve Vatikánu zodpovídá za SDM.

„Během tohoto přípravného setkání jsme byli informováni o současném stavu příprav SDM. Kardinál Antonio María Rouco Varela, arcibiskup Madridu i představitel města, nás ujišťovali, že se budou snažit připravit toto velké setkání co nejlépe. Za přípravu a dobré plody tohoto celosvětového setkání je třeba se však stále modlit. Setkala jsem se také s Marisou Jiménez, zodpovědnou za Dny v diecézi Tarragona. Probírali jsme spolu podrobnější informace o dnech, které prožije česká mládež po cestě do Madridu v tomto krásném městě na pobřeží Středozemního moře,“ shrnula Anna Brabcová.

P. Vít Zatloukal zhodnotil přípravné setkání na SDM těmito slovy: „Osobní kontakt je vždy důležitý. Nám pomáhá vnímat, že ne všechny naše plány lze jednoduše uskutečnit, organizátorům v Madridu zase pomáhá reflektovat skutečné potřeby v různosti míst, odkud poutníci z celého světa přijedou. Je dobré slyšet a uvědomit si, že jsou země, které trpí nesvobodou, nemají přístup na internet, mají problémy s vízy, mladí nemají na zaplacení cesty, ačkoliv velmi touží setkat se se Svätým otcem a prožít společenství světové církve... Solidarita vyjádřená malým příspěvkem umožní alespoň některým z nich účast a oni pak budou moci nést svědectví, radostnou zvěst do své země, společnosti, místní církve.“ Na závěr ještě dodává: „Organizátoři nás rovněž prosili o včasné přihlášení, aby jim byla ulehčena jejich náročná práce. Mnozí z nich pracují jako dobrovolníci a je obdivuhodné, jak velkoryse nabízejí své schopnosti a síly do služby druhým.“

Předseda PRL kardinál Stanisław Rylko v pátek 14. ledna přítomným delegátům z celého světa oznámil, že Jan Pavel II., jenž během svého pontifikátu přišel s přelomovou myšlenkou slavit Světový den mládeže na celosvětové úrovni, bude blahorečen 1. května tohoto roku. Biskup Cesar Franco, generální koordinátor madridských setkání poté oznámil, že je papež Jan Pavel II. jmenován patronem SDM Madrid 2011. Tak se budoucí blahorečený přidá k významným španělským světčům, přímluvčům za Světové dny mládeže, jmenovitě ke sv. Izidoru Dělníkovi, bl. Marii od Hlavy, sv. Terezii z Avily, sv. Ignáci z Loyoly, sv. Františku Xaverskému, sv. Janovi od Kříže, sv. Janovi z Avily, sv. Růženě Lidské a sv. Rafaelu Arnaiz Baronovi. Jan Pavel II. vždy dával najevo svůj blízký a hluboký vztah k mladým. V roce 1985, kdy se pořádaly historicky první Světové dny mládeže, řekl: „Celá církev se musí cítit stále více propojena v globálním měřítku, v zájmu mladých, v jejich tužbách, jejich otevřenosti a nadějích, aby mohla odpovídat na jejich potřeby, předávající jim jistotu, kterou máme v Kristu.“

Klášteří a vzdělávací komplex San Lorenzo de El Escorial je spojen také s českou světicí sv. Anežkou Českou. Letos se slaví 800. výročí od jejího narození. Historické údaje svědčí o tom, že také na tomto místě se nachází její ostatek. San Lorenzo de El Escorial se nachází asi 40 km severozápadně od Madridu. Je to jeden z nejslavnějších evropských paláců, odkud vládl král Filip II. své světové říši. Je to významná památka zapsaná na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

ČBK, 20. 1. 2011

SDM jsou plodem lásky Jana Pavla II. k mladým lidem

„Pouze osobnost s takovým charismatem, jaké měl Jan Pavel II., mohla dokázat mobilizovat mládež celého světa pro věc Boží a pro obtížné hodnoty,“ řekl Benedikt XVI. o svém předchůdci. Karol Wojtyła měl velikou lásku k mladým lidem a po celý život se s nimi setkával. Jako muž víry a profesor etiky se zaměřením na člověka jim dokázal nabízet odpovědi na jejich otázky srozumitelným způsobem, aniž by přitom něco ubral z hloubky víry. Mladým lidem byl na blízku a oni mu rozuměli.

Když se v roce 1978 stal papežem, ihned se obrátil na mladé lidi: „Vy jste naděje církve a světa. Vy jste moje naděje. Řekněte každému, že papež klade důraz na mladé lidi.“ Mladí lidé jeho lásku vnímali a opětovali a ve velkých počtech přicházeli na setkání s ním. Protože ne všichni chápali, proč se papež chce setkávat speciálně s mladými lidmi, Jan Pavel II. v roce 1981 na Filipínách řekl: „Není tajemstvím, že papež má mladé lidi rád a že se uprostřed nich cítí nesmírně šťastný. Je to správné. On je vikářem Krista, a proto musí následovat jeho příklad. Evangelium zjevuje intenzitu přátelství, jaké měl Ježíš ke každému ze svých učedníků. Ukazuje také zvláštní náklonnost, kterou měl Ježíš k mladým lidem.“ Později napsal v knize Překročit práh naděje: „Kamkoliv se papež vydá, hledá mladé lidi a mladí lidé hledají jeho. Ale ve skutečnosti nehledají jeho. Hledají Krista, který ví, co je v člověku... a umí pravdivě odpovědět na jejich dotazy. A i když dává náročné odpovědi, mladí lidé se jim vůbec nevyhybají. Spíš je očekávají.“

Když se v prvních letech svého pontifikátu přesvědčil, že mladí lidé reagují na jeho lásku velice pozitivně, přistoupil k zásadnímu kroku. V rámci slavnostního ukončení Svatého roku pozval mladé lidi na velikonoce 1984 do Říma. Nic nedbal na ty, kteří ho od takové akce zrazovali, protože se domnívali, že mladí lidé nepřijdou a že vše vyzní pro církvev jako velké fiasko. Když se však setkání zúčastnilo přes 300 000 mladých poutníků, bylo setkání nakonec vnímáno jako opravdová senzace. Večer po skončení vigilie řekl Jan Pavel II.: „Byla to dobrá myšlenka, je třeba pokračovat.“ A jak prohlásil, tak také udělal. Využil skutečnosti, že rok 1985 OSN vyhlásila Rokem mládeže, pozval na velikonoce 1985 mládež opět do Říma a založil tradici Světových dnů mládeže. Následně pak neustále vybízel biskupy, aby se na Květnou neděli scházeli s mladými lidmi své diecéze, a tak prožívali diecézní oslavy SDM. Jednou za dva či tři roky zval on sám mládež na světové oslavy dne mládeže do nejrůznějších měst světa: Buenos Aires (1987), Santiago de Compostela (1989), Czestochowa (1991), Denver (1993), Manila (1995), Paříž (1997), Řím (2000) a Toronto (2002). Jeho nástupce Benedikt XVI. v této tradici pokračuje

a již se s mladými lidmi celého světa sešel v německém Kolíně nad Rýnem (2005), v australském Sydney (2008) a letos se chystá do španělského Madridu.

Jan Pavel II. nikdy nechápal SDM jako velkou akci vedle mnoha jiných či jako samospatitelný podnik nebo jako pouhý slavnostní moment oddělený od ostatní reálné námahy v rodině a ve farnosti. Jan Pavel II. od počátku zamýšlel SDM jako dlouhodobý výchovný proces, neustálou formační cestu církve s mládeží. Proto začal každým rokem posílat mladým lidem krátké listy, ve kterých se snažil motivovat všechny vychovatele k tomu, aby mladé lidi na SDM připravovali a opět po návratu domů využívali duchovního bohatství setkání (česky jsou texty k dispozici v knize Jana Pavla II. Kristus vás miluje, Praha, Paulínky 2005).

Cíl SDM byl pro Jana Pavla II. zcela jednoznačný: usnadnit mladým lidem setkání s Kristem přítomným v církvi a umožnit jim prožít radost z víry.

P. ThLic. Jan Balík, pastorální teolog specializující se na mládež

O sexuální výchově na Katolické teologické fakultě

Ve středu 1. prosince proběhla na půdě Katolické teologické fakulty rozprava o sexuální výchově na školách. Rozprava byla pojata k překvapení mnohých v tom nejširším možném názorovém rozpětí, které si lze představit. Pozváni byli totiž nejen představitelé křesťanských kruhů a rodičů z VORPu (Výboru na obranu rodičovských práv), ale i zástupci ministerstva školství (zodpovědní za současný stav SV na školách), někteří spoluautoři příručky Sexuální výchova – vybraná témata a další osoby z nejrůznějších oborů. Pro rodiče z VORPu, jejichž petici podepsalo již 25 tisíc lidí, a která stále pokračuje, setkání vyznělo dobře. Jejich boj za dobrovolnost SV zde získal i konkrétní vyjádření spoluautora příručky Pavla Petrnouška a sexuologa Petra Weisse, kteří se ztotožnili s požadavkem dobrovolnosti výuky SV na základě rodičovského souhlasu či nesouhlasu.

Celkově však takto široký dialog pouze ukázal, že není možné najít nějaká společná východiska k jednotné koncepci SV na školách. Škodou možná je, že KTF, která poskytla svoje prostory pro pořádání této rozpravy, neposkytla v osobě pořádajícího doktora Lormana z katedry aplikované etiky žádné jasnější stanovisko katolické církve k této otázce.

Res Claritatisi, 03. 12. 2010

Ministr školství Josef Dobeš se v pátek 3. 12. sešel v Brně se zástupci Výboru na obranu rodičovských práv (VORP). Toto občanské sdružení, které podporuje již 25 tisíc příznivců, chrání práva rodičů na výchovu dětí ve shodě s morálním přesvědčením rodičů. Do povědomí veřejnosti vstoupil VORP v srpnu t. r., kdy inicioval stažení nevhodné metodické příručky sexuální výchovy ze základních škol.

Brněnské schůzky s ministrem se zúčastnili také představitelé Asociace center pro rodinu (ACER).

Zástupci VORP informovali pana ministra o svých zkušenostech s plněním jeho srpnového pokynu ředitelům škol, aby při výuce sexuální výchovy respektovali stanoviska rodičů. Ředitelé i rodiče se dostávají do velkých obtíží s případným vyjmutím dětí z výuky, protože je podle RVP stále povinná. Pan ministr slíbil svůj

pokyn upřesnit a stáhnout z webu staré matoucí informace. VORP dále požádal o odejmutí schvalovací doložky MŠMT několika učebnicím sexuální výchovy, které rodiče považují za nevhodné, a mají i podle posudku psychologa závažné nedostatky.

Pan ministr zdůraznil, že si rodičů, kteří mají zájem o spolupráci se školou, velmi váží. Vysvětlil, že celá oblast sexuální výchovy je především velký byznys. Chce zavřít „finanční kohoutky“ všem lidem, kteří si z ní udělali živnost a neoprávněně čerpají peníze MŠMT. Podle jeho představy je na školách více potřebná etická výchova, jejíž součástí by mohla být i sexuální výchova, zasazena do etického rámce. Bude ji ve svém úřadu prosazovat a doporučovat ředitelům škol.

Zástupci ACER hovořili především o obsahu sexuální výchovy, která by měla stát na trvalých hodnotách a ochránit společnost před morálním rozkladem, ne ho prohlubovat. Škola nemá odnímat rodinám právo na sexuální výchovu dětí a nahrazovat ji školní výukou, ale naopak podporovat rodiče v tom, aby poučení poskytovali dětem doma, v přirozeném prostředí, kam patří. Škola by měla děti vyučovat pouze nezbytné minimum, na kterém se shodne celá společnost.

Ze schůzky vyplynulo, že ministr považuje VORP i ACER za své partnery při práci na zvýšení kvality výchovy i vzdělání našich dětí.

Anna Brychtová, mluvčí VORP, 06.12.2010

Nechcete koupit zánovní kroupku?

Není možné se v těchto dnech nepozastavit nad jedním „horkým“ tématem. Mluví se o „tom“ v radiu, píše v novinách i na Internetu, tam se dokonce můžeme zúčastnit ankety: Koupíte kostel, faru? - ANO/NE. No nekupte, když je „za hubičku“! Spekuluje se o tom jak mají na kostel „zálsuk“ muslimové...

Pokud náhodou někteří nevědí o čem že je tu řeč, tak o farnosti, která je za humny - o farnosti Trmice u Ústí n/L. A tato farnost se dočista rozprodává. A není to vtip, jak by se možná zdálo!

Je smutné, co se tam přihodilo, ale smutnější je to, co pokračuje... Vše začalo před časem koupí pily (katru) u Roudnice n/L, která měla zpracovávat dřevo z lesů, které farnost vlastní. Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají, dalo by se asi říci o koupě. Obchod nebyl pro farnost nakonec moc výhodný a šlo zřejmě o něco jiného, než aby farnost vydělávala na svůj provoz.

To dnes zas tak nepřekvapuje, filutů, co podobným způsobem kolem nás bohatnou, je víc než dost. Poctivá práce totiž velmi často nestačí na víc než průměrné živobytí. Kdo chce si žít „lépe“, nad poměry, nezbyvá mu, než využít nějaké mezery v zákonech, nepozornosti lidí kolem sebe, zlodějských praktik.

Zpět k Trmicím. Prostě pila byla od začátku prodělková a tak se stalo, že narůstaly místo zisku pro farnost dluhy. Ty přesáhly částku 30 mil. korun. Zákony umožňují, že se dlužné částky lehce vyšplhají celkem k libovolným hodnotám a nemusí to ani zas tak dlouho trvat. Tomu se hezky říká podnikání...

Následovaly kroky, na které jsme z medií dnes každodenně zvyklí. Insolvenční řízení. Tedy odhadne se majetek farnosti a ten se rozprodá, aby se uhradil narůstající „dluh“. Hodnota majetku farnosti byla odhadnuta kolem 80 mil. korun. Jednoho

napadne, jak se asi tak podobné věci odhadují a že není odhad jako odhad, ale to ponechejme stranou. Normální člověk by si řekl, dobře s takovým jměním se lehce zaplatí dluh a ještě habaděj zbude! Jenže ne tak uvažují firmy, zabývající se podobnými transakcemi, ze kterých si dobře žijí. Stalo se tedy, že se uvažuje o rozprodání všeho co přijde pod ruku, přitom nejdříve toho, co se bude lehce prodávat. Zároveň lze rozprodávat i pod cenou s poukazem, že je těžké něco vůbec prodat, a tak kupec může nakoupit docela levně. A je jedno, zda se něco s hodnotou 80 mil. Kč prodá za 35 mil. Kč, hlavně aby bylo na splacení dluhu! Tedy proč se namáhat, stejně jde jen o nějakou farnost, že... Takže fara se prodá mezi prvním i když cena kostela i s farou nezaplatí ani 1/3 dluhu!

Celé to zde píše, protože jsem doslova šokován z toho, kam jsme se to dostali. Lidé, co různým způsobem nabyli, pro nás nepředstavitelný majetek, porušují zákony svým počínáním, např. staví bez povolení „zámky“ v místech, kde je to zakázané, na druhé straně farnost, která slouží tolika lidem, má být připravena o farní budovu a dokonce i kostel, památky... Kdo bude kupovat? Kdo přijde lehce k památkám? Že by se zde jednalo o praktický výklad Písma: Kdo má hodně, bude mu přidáno, kdo má málo, bude mu vzato i to co má?

Jsou lidé, co nezištně pomáhají. Jsou lidé, kteří se jim smějí, jak jsou hloupí, že v tom neumí „chodit“... Nestačí, že stát okradl církev o jejich majetek (do doby navrácení je to stále krádež), nestačí, že se církev často úmyslně zesměšňuje v televizi, novinách, že se živí záměrně různé „hospodské“ řeči, co prostí lidé bez znalostí o církvi, hlavně té katolické, tak rádi vedou. Opakují tisíckrát to samé jak církev žehnala zbraním, jak nakradla majetek, jak zneužívá kde koho - a nevdá jim jak jsou hloupí... Nyní je otevřen případ, jak nejen nevracet, ale navíc jak brát a přizívat se na tom, co církev ještě vlastní!

Nejde o to zastírat nepravosti, neposoudit věci spravedlivě. V tomto celém případě je ale podle mne až příliš viditelná honba za ziskem, mamonem, lidská bezohlednost, chamtivost. Opravdu - blahoslavení chudí, těm není možno už nic vzít. Navíc na jejich konto se nemohou obohatit ti, co už myslím mají dost. Jenže vlastně také platí, že s jídlem roste chuť.

Tak nashledanou na aukcích! Koupíme si nějaký ten kalich?

R. S. podle: http://i.statnisprava.cz/mob.aspx?pg=spisdet&zacka=INS_7539/2010

Národní týden manželství

Ve dnech 14. až 20. února 2011 proběhne v České republice 5. ročník Národního týdne manželství (NTM). Mottem této iniciativy bude **Věrnost není slabost**, informovaly internetové stránky NTM.

Národní týden manželství vznikl ve Velké Británii, kromě ČR se koná např. v Nizozemí a ve Švýcarsku, mimo Evropu pak v USA a Austrálii. V příštím roce se uskuteční první ročník NTM rovněž na Slovensku. Koná se každý rok v týdnu, na který připadá svátek svatého Valentýna. V ČR Národní týden manželství organizuje občanské sdružení Centrum Generace.

Cílem Národního týdne manželství je podle jeho organizátorů „posílit vztahy v manželství a zvýraznit potřebu zabývat se otázkou vztahových dovedností jako

Řešení - Podmokly

předpokladů dobrého manželství“, motivovat média, veřejnost a veřejně známé osobnosti, aby podpořily význam manželství a propagovat programy a projekty v ČR, které jsou zaměřeny na rozvoj manželských vztahů.

Akce v rámci NTM nejsou centrálně řízeny. Zájemce, který by chtěl uspořádat aktivitu na podporu manželství, se má obrátit prostřednictvím e-mailu info@tydenmanzelstvi.cz na organizátory iniciativy. Informace o dané akci pak bude zveřejněna na internetových stránkách NTM. Zorganizovat lze seminář, přednášku, workshop, kurz či jinou akci, za kterou pak organizátor nese plnou zodpovědnost.

V rámci příprav 5. ročníku Národního týdne manželství se jeho organizační tým obrátil na partnery s výzvou na vytvoření aktuálního seznamu filmů, dostupných v češtině, které se „zabývají tematikou manželství“ a „inspirují k budování partnerských vztahů“. Seznam filmů bude umístěn na internetové stránky NTM a bude sloužit pro manželské páry jako zdroj inspirace pro vlastní aktivity.

www.christiantoday.com

Pro dlouhé zimní večery

	6			2		9	5			
			4			2	6			
2	8						3	4		
							1	7		
			7				5	3		
	7	3				6	8			
6	5	8	1			3		9		
9	1	7	2			5	4	8		
	3	2						6		4 2
			4		2	7	3			8
			6	8	7	2		5		
				1	9	8				

R. S.

- Učitel se ptá žáka: „Sprechen sie deutsch?“ Žák: „Tak trochen.“

Letošní akce k doporučení

Zde upozorňuji na akce, které se letos uskuteční a na které je možné se již přihlašovat. O všech akcích je možné se více dozvědět a přihlášky obdržet jednak přímo a naší faře, či stačí napsat na farní e-mail: rkf.dc.podmokly@seznam.cz.

Tichý víkend pro muže. Duchovní akce pro muže začalo pořádat i Schönstattské hnutí naší republiky. Jednu z nich máte možnost navštívit v postní době od 11. do 13. března 2011 v Rokoli u Nového Města.

Víkend pro ženy. Jedná se o nezapomenutelná, již řadu let konaná setkání žen v Jiřetíně pod Jedlovou. Ženy mají možnost se takto setkávat každý rok z jara a na podzim. To letošní prvé setkání bude od 25. do 27. března 2011. Program bývá pestrý, vždy přijede nějaký pozvaný zajímavý host. Ne jinak tomu bude i tentokrát. Z Brna přijede kadeřník a jáhen v jedné osobě, který bude mít co říci ženám jak k jejich „zevnějšku“, tak i k „vnitřku“. To, že tvoří účesy např. našim MISS a filmovým hvězdám, by mohlo jako vizitka stačit...

Do 30. března 2011 je možno podávat přihlášky na kurz **Manželských setkání 2011**, který se koná již řadu let v Litomyšli. Letos v době od 16. do 23. července. Míst konání těchto kurzů je po naší republice povícero. Osobně mohu doporučit právě Litomyšl, a to nejen pro velice inspirativní prostředí a krásné ubytování. Kdo tedy máte zájem o upevnování, či obnovu svého manželského vztahu, neváhejte. Budete myslím nadšeni a dozvíte se pravděpodobně dost věcí, co jste nevěděli a které vám mohou v životě dost pomoci.

Také letos je možné se zúčastnit alternativy manželských setkání, které také již řadu let pořádá Schönstattské hnutí. Uskuteční se pod názvem **Prázdninové vzdělávací kurzy pro harmonizaci manželství** ve dvou turnusech od 9. do 14. a hned od 14. do 19. července ve Sněžném v Orlických horách.

R. S.

Slavnosti a svátky

2.	2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
22.	2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola

Významné dny

2.	2. Světový den zasvěcených osob
11.	2. Světový den nemocných
22.	2. Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

13.	2. Mons. Duka	jmenován arcibiskupem (2010)
14.	2. Kard. Vlček	jmenován biskupem (1990)
	Mons. Cikrle	jmenován biskupem (1990)
19.	2. Mons. Herbst	jmenován tit. biskupem (2002)

LITURGIE

23. 2. Mons. Paď'our jmenován biskupem – koadjutorem (2001)
- 10. výročí
28. 2. Mons. Posád biskupské svěcení (2004)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 ^{+/} - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:00 ^{+/}
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:00 ^{+/}
Pátek		17:00 ^{+/}
Sobota		15:00 Bynov* [/]

^{*/} Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 15:00**

^{+/} Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 02. 2011, před 1. nedělí v březnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)